

2. Конвенция измерения капитала и стандартов капитала: уточненные рамочные подходы [Электронный ресурс] : [принята Базельским комитетом по банковскому надзору 12.06.2004 г.]

3. Інструкція про порядок регулювання діяльності банків в Україні // Постанова правління Національного банку України від 28.08.2001р. №368.

4. Примостка Л. О. Кредитний ризик банку: проблеми оцінювання та управління / Л. О. Примостка // Фінанси України. – 2004. – №8. – С. 118- 126.

Ярослава КОВАЛЬЧУК

студентка факультету банківського бізнесу

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник :

к.е.н., доцент кафедри банківської справи Чайковський Я.І.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ЕЛЕКТРОННИХ ПОСЛУГ В БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВАХ УКРАЇНИ

В сучасних умовах розвитку економіки України важливе місце займають інновації. Впровадження наукових досягнень і винаходів в організацію банківського обслуговування забезпечує постійне поліпшення банківських продуктів та застосовуваних технологій обслуговування споживачів. Саме тому дослідження проблем, пов'язаних з інноваційною діяльністю вітчизняних банків, є надзвичайно актуальним.

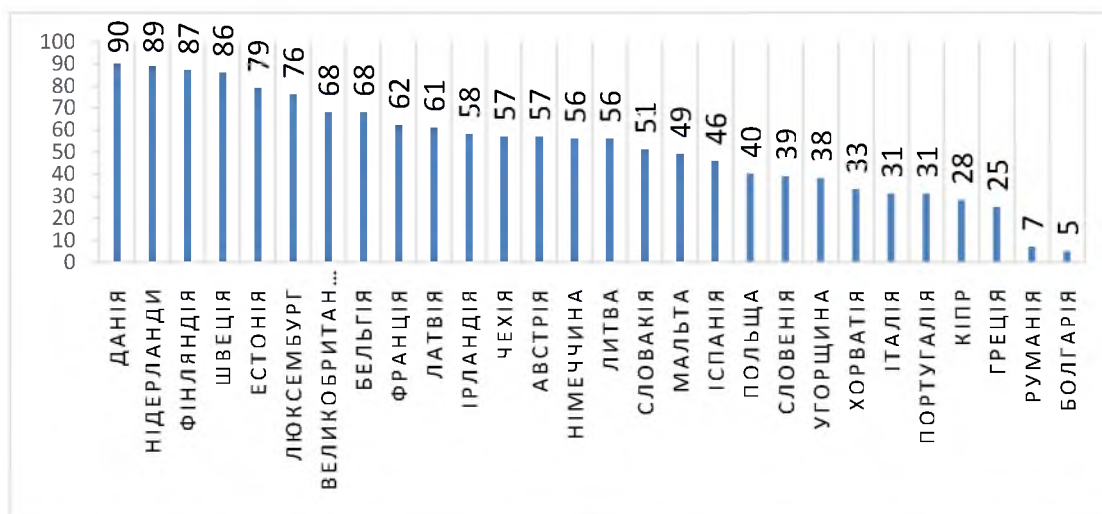
Сьогодні, інновації – це не лише одне з економічних явищ, яке впливає на зростання продуктивності факторів виробництва, зростання обсягів виробництва, структурні зрушення, економічне зростання та національну конкурентоспроможність тощо. Інновації тепер стали ототожнюватись з розвитком та вдосконаленням в усіх сферах економіки, включаючи банківську справу.

Варто зазначити, що новітні технології, на сучасному етапі, все частіше пов'язані зі всесвітньою мережею Інтернет, адже все більше людей долучаються до її використання. Оптимально користуючись можливостями мережі Інтернет, можливо пришвидшити розвиток майже всіх видів бізнесу, в тому числі спростити і покращити проведення безготівкових платіжних розрахунків. Це дозволить примножити швидкість та якість обслуговування клієнтських безготівкових платежів, а банкам, які матимуть розвинену та сучасну систему обслуговування клієнтів, покращити свій рейтинг.

Варто зазначити, що загальний рівень користування послугами Інтернет-банкінгу в Україні все ще залишається одним з найнижчих серед країн Центральної та Східної Європи: за оцінками GfK Ukraine – лише 2 % від населення, старшого за 16 років [1]. А експерти консалтингової компанії McKinsey & Company підтверджують, що для банківського сектора України характерний низький рівень використання Інтернету та мобільного банку. Всього 9 % роздрібних клієнтів користуються Інтернет-банком, а мобільним банком – 3 %. За даними рис. 1 можна порівняти показники України та європейських країн, останні мають значно більший відсоток користувачів ніж Україна.

За даними Eurostat, близько половини (51%) дорослих європейців використовують Інтернет-банкінг. Ця частка постійно зростає і подвоюється з 2007 року, коли вона становила лише 25%.

Інтернет-банкінг особливо популярний у віці від 25 до 34 років. Використання Інтернет-банкінгу має тенденцію до збільшення відповідно до рівня освіти користувача. Лише 24% людей з низькою освітою користуються електронним банкінгом, а от ті, хто має високу освіту, користуються цією послугою частіше, їх понад 77%

Рис. 1. Відсоток користувачів Інтернет-банкінгу в 2017 р. в Європі (віком від 16 до 74 років)*

* Джерело: побудовано на основі [2]

Серед країн-членів ЄС Інтернет-банкінг найбільш поширений у Данії (де 90 % людей у віці від 16 до 74 років заявили, що вони користуються таким видом послуг) та Нідерландах (89 %), а також інші країни Північної Європи - Фінляндія (87 %) та Швеція (86 %). Найнижчі частки зареєстровані в Болгарії (5 %) та Румунії (7 %). Менше 30% людей віком від 16 до 74 років використовують Інтернет-банкінг у Греції (25 %) та Кіпрі (28 %), сюди також можна віднести і Україну [2].

Станом на 2015 р. українці ще надають перевагу в обслуговуванні у відділеннях банків, у той час коли в Польщі, США, ЄС, Великобританії цей вид надання послуг вже неактуальний.

Щодо е-банкінгу то Україна значно поступається таким державам як США, Польща, ЄС та ін., це й показник різниться більше ніж в 2 рази [3, с. 8].

Основною тенденцією 2016 р. в розвитку Інтернет-банкінгу є зростання популярності мобільних платежів за допомогою смартфона. Так, за даними дослідження MasterCard, за допомогою смартфона готові оплачувати товари і послуги 72 % опитаних українців, тоді як у Західній Європі показник такої готовності складає лише 37 %, а в Центральній та Східній Європі – 57 %.

Заважають розвитку е-банкінгу в Україні наступні чинники [3, с. 8]:

- низька гуманітарна мотивація колективного фінансування: допомога у здійсненні інноваційних проектів, зацікавленість у поширенні певних знань, у розвитку науки, культури тощо;
- поширення е-банкінгу в Україні обмежує значна питома вага тіньових операцій у господарському обігу;
- низький рівень довіри українців до фінансових установ.

Варто також зазначити, що банківські установи України почали активно втілювати в реальність переваги Інтернет-банкінгу та мобільного банкінгу в свою практику надання банківських послуг відносно нещодавно. Основною причиною

даного стану є проблематичність технічної реалізації даних систем, що пов'язане передусім, зі складністю та високою ціною захисту інформації, що передається.

Одним з найбільш розвинених видів електронних банківських послуг є дистанційне обслуговування клієнтів. Технологія дистанційного банківського обслуговування «домашній банкінг», або «віддалений банкінг», що дає можливість клієнту користуватись банківськими послугами, не будучи фізично присутнім в офісі установи, виник приблизно тридцять років тому. Сама назва пояснює основну суть даного поняття. «Віддалений банкінг» - формою надання послуг банком не в офісі банківської установи при особистому спілкуванні клієнта і банківського працівника, а в офісі споживача послуг, в його домі і скрізь, де це є допустимо системою і зручно для нього.

Ключовими напрямками вдосконалення інноваційної діяльності у банківській системі України є необхідність становлення розуміння важливості інноваційної складової для успішного майбутнього функціонування на основі чого окремо формувати самостійну та самодостатню інноваційну політику, відокремити та створити інноваційні відділи як важливі і стратегічні структурні підрозділи банків; стрімко розвивати дистанційне обслуговування, зокрема мобільний банкінг та Інтернет-банкінг; досить ґрунтовно підійти до питання переоцінки та переорганізації способів обслуговування клієнтів у відділеннях в контексті налагодження більш тісних та дружніх відносин.

З огляду на особливості банківського бізнесу та значну конкуренцію проблема розвитку інноваційної діяльності є також особливо актуальною. Крім того вдосконалення інноваційної діяльності є не простою справою та має мати різнопланове спрямування для забезпечення ефективності та очікуваної результативності. Тому покращуватися мають не виключно технології, послуги та продукти, але й способи організації діяльності, комунікації, просування та ін.

Література:

1. Офіційний сайт GfK Ukraine [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.gfk.ua>.
2. Eurostat [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ec.europa.eu/eurostat/>
3. Семенець М. О. Fintech та кібербезпека в е-банкінгу [Електронний ресурс] / М. О. Семенець, С. Ю. Ляшко, М. М. Бричко // Наукова думка інформаційного століття. – 2017. – Том 3. – С. 6-13. – Режим доступу: http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/57306/1/Semenec_cybersecurity.pdf

Тамара КОГУТ

студентка гр. ФФА- 41

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник:

к. е. н., доц. кафедри банківської справи Метлушко О. В.

СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ ІПОТЕЧНОГО КРЕДИТУВАННЯ В УКРАЇНІ

У розвинутих країнах світу іпотечний кредит є ефективним інструментом ринкової економіки, який стимулює будівництво нових об'єктів, формування ринку нерухомості та цінних паперів. Найбільшої популярності набуло житлове іпотечне кредитування, головна мета розвитку якого – створення ефективної системи забезпечення доступного за вартістю житла громадянам із середніми доходами, заснованої на ринкових засадах придбання житла за рахунок власних коштів